

КОМБИНОВАНИ ТЕКСТ

Мултилатералне конвенције за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске
основице и премештања добити односе на пореске уговоре

и

Уговора између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о избегавању двоструког
опорезивања у односу на порезе на доходак

Опште напомене у вези са комбинованим текстом

Овај документ представља комбиновани текст за примену Уговора између између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак, потписаног 2. октобра 2009. године (*Уговор*) измењеног Мултилатералном конвенцијом за примену мера које се у циљу спречавања ерозије пореске основице и премештања добити односе на пореске уговоре коју су потписали, Република Србија (*Србија*), 7. јуна 2017. године и Држава Катар (*Катар*), 4. децембра 2018. године (*МК*).

Овај документ су заједно припремили надлежни органи Србије и Катара и представља њихово заједничко разумевање измена које су у Уговор унете због МК.

Документ је припремљен, на основу става Србије о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 5. јуна 2018. године, као и става Катара о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 23. децембра 2019. године. Ови ставови о МК се могу променити, као што то и предвиђа МК. Промена ставова о МК могла би да промени ефекте које МК има на Уговор.

Аутентични правни текстови Уговора и МК имају предност и остају примењиви правни текстови.

Одредбе МК које се примењују у односу на одредбе Уговора, укључене су у рубрике у тексту овог документа, у контексту релевантних одредаба Уговора. Рубрике које садрже одредбе МК су, уопштено говорећи, унете у складу са редоследом одредаба ОЕЦД Модела Пореске конвенције из 2017. године.

Измене текста одредаба МК учињене су, у циљу њиховог усаглашавања са терминологијом која се користи у Уговору (*као што су*, „*Обухваћени порески уговори*” и „*Уговор*”, „*Уговорна јурисдикција*” и „*Државе уговорнице*”) како би се олакшало разумевање одредаба МК. Промене у терминологији имају за циљ побољшање читљивости документа а не, промену суштине одредаба МК. На сличан начин су, извршене измене делова одредаба МК који описују постојеће одредбе Уговора: описни језик је, у циљу лакшег читања, замењен правним одредницама постојећих одредаба.

У свим случајевима, упућивање на одредбе Уговора или на Уговор, треба разумети као да се упућивање врши на Уговор, онако како је измењен одредбама МК, под условом, да су се такве одредбе МК и примениле.

Упућивање:

Аутентични правни текст МК може се наћи на веб страници Депозитара (ОЕЦД):

- на енглеском језику:

<http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>; и

- на француском језику:

<http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf>.

Српски текст МК објављен је у „Службеном гласнику РС - Међународни уговори”, број 3/18 од 23. априла 2018. године.

Аутентични правни текст Уговора (на српском језику) може се наћи на следећем линку:

<https://www.mfin.gov.rs/propisi/ugovori-o-izbegavanju-dvostrukog-oporezivanja/>

Став Србије о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 5. јуна 2018. године, као и став Катар о МК који је Депозитару, након потврђивања, достављен 23. децембра 2019. године, може се наћи на веб страници Депозитара (ОЕЦД) <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Напомене у вези почетка примене одредаба МК

Одредбе МК које се примењују на Уговор, не примењују се од истога датума као и оригиналне одредбе Уговора. Свака од одредаба МК могла би да се примењује од различитог датума, што зависи од врсте пореза на који се односи (*порези по одбитку или остали наплаћени порези*) као и од тога, шта су Србија и Катар навеле у својим ставовима о МК.

Датуми депоновања инструмената потврђивања, прихватања или одобравања: 5. јун 2018. године, за Србију и 23. децембар 2019. године, за Катар.

Ступање на снагу МК: 1. октобар 2018. године, за Србију и 1. април 2020. године, за Катар.

Ако другачије није наведено у овом документу, одредбе МК се, у односу на Уговор, примењују:

- у односу на порезе по одбитку, на износе плаћене или приписане нерезидентима, када догађај који даје право на те порезе настане 1. јануара или после 1. јануара 2021. године;

- у односу на све остале порезе, за порезе који се наплаћују у односу на периоде опорезивања који почињу 1. октобра или после 1. октобра 2020. године.

УГОВОР
ИЗМЕЉУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДЕ ДРЖАВЕ КАТАР
О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА
У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ВЛАДА ДРЖАВЕ КАТАР

[ЗАМЕЊЕН чланом 6. ст. 1. и 3. МК]

[у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак,]

Следећи члан 6. став 1. и став 3. МК замењује текст који се односи на намеру да се отклони двоструко опорезивање у преамбули овог уговора:

ЧЛАН 6 МК - СВРХА ОБУХВАЋЕНОГ ПОРЕСКОГ УГОВОРА

У жељи да даље развијају своје економске односе и побољшају сарадњу у пореској материји,

У намери да отклоне двоструко опорезивање у односу на порезе обухваћене [овим уговором] без стварања могућности за неопорезивање или снижено опорезивање кроз пореску евазију или избегавање (укључујући злоупотребу уговора, у циљу добијања олакшица предвиђениху [овом уговором] у посредну корист резидената трећих јурисдикција),

Споразумеле су се о следећем:

Члан 1.
ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.
ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак или на делове дохотка.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

у Србији:

(1) порез на добит предузећа;

(2) порез на доходак грађана.

(у даљем тексту: „српски порез”);

у Држави Катар:

- порез на доходак.

(у даљем тексту: „катарски порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после дана потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза.

5. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.
ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:

(1) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;

(2) израз „Катар” означава Државу Катар, њену територију, унутрашње воде, територијално море укључујући његово дно и подземље, ваздушни простор над

њима, искључиву економску зону и епиконтинентални појас, над којим Држава Катар остварује суверена права и јурисдикцију у складу са одредбама међународног права и катарским унутрашњим законима и прописима;

- (3) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију или Катар, зависно од смисла;
- (4) израз „држављанин” означава:
 - физичко лице које има држављанство државе уговорнице;
 - правно лице, партнерство или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници;
- (5) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица које се сматра ентитетом за пореске сврхе и, такође, укључује државу уговорницу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе;
- (6) израз „компанија” означава правно лице или било који правни ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;
- (7) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
- (8) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај поморским бродом или ваздухопловом који обавља предузеће државе уговорнице, осим ако се саобраћај обавља поморским бродом или ваздухопловом искључиво између места у другој држави уговорници;
- (9) израз „надлежан орган” означава:
 - у случају Србије, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника;
 - у случају Катара, министра привреде и финансија или његовог овлашћеног представника.

2. Када држава уговорница примењује одредбе овог уговора, сваки израз који у њему није дефинисан има значење према закону те државе који се односи на порезе на које се Уговор примењује.

Члан 4. РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену

политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави.

2. Ако се, према одредбама претходног става овог члана, физичко лице сматра резидентом обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

- (1) сматра се да је резидент државе уговорнице у којој има стално место становања. Ако има стално место становања у обе државе уговорнице, сматра се да је резидент државе уговорнице са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);
- (2) ако не може да се одреди у којој држави уговорници има средиште животних интереса или ако ни у једној држави уговорници нема стално место становања, сматра се да је резидент државе уговорнице чији је држављанин;
- (3) ако статус резидента физичког лице не може да се одреди у складу са одредбама подставова (1) и (2) овог члана, надлежни органи држава уговорница решиће ово питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5.

СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

- (1) седиште управе;
- (2) огранак;
- (3) пословница;
- (4) фабрика;
- (5) радионица;
- (6) робна кућа;
- (7) фарма или воћњак;
- (8) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место искоришћавања природних богатстава, и
- (9) градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони радови или надзорне делатности у вези са тим градилиштем или радовима, али само ако такво градилиште, радови или делатности трају дуже од девет месеци;

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

- (1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или нередовне испоруке добара или робе која припада предузећу;
- (2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или нередовне испоруке;
- (3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
- (4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
- (5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања за предузеће сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;
- (6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. (1) до (5) у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

4. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 5. овог члана - ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 3. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

5. Изузетно од претходних одредаба овог члана, сматра се да осигуравајуће друштво државе уговорнице, осим у вези са реосигурањем, има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници, ако на територији те друге државе уговорнице наплаћује премије или осигурава ризике који у њој настају, преко запосленог или преко представника који није представник са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана.

6. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.

7. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне пословне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

Члан 6.
ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности, укључујући доходак од пољопривреде или шумарства, која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.
2. Израз „непокретност” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуюживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава. Поморски бродови, речни бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретностима.
3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.
4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.
ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.
2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.
3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту, који су дозвољени на основу одредаба закона државе уговорнице у којој се налази стална пословна јединица.
4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном

расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8. ПОМОРСКИ И ВАЗДУШНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја поморским бродом или ваздухопловом опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави поморским саобраћајем налази на поморском броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука поморског брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник поморског брода.

3. Одредбе претходних ставова овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

4. Одредбе става 1. овог члана примењују се на добит Уједињене арапске поморске компаније у Србији, али само на део добити који одговара учешћу Државе Катар у тим компанијама.

Члан 9. ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

- (1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
- (2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице,
и

ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова,

остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

Члан 10. ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

- (1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;
- (2) 10 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене ових ограничења.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе уговорнице чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на

основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

Члан 11. КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Изузетно од одредаба става 2. камата која настаје у држави уговорници биће изузета од пореза у тој држави уговорници ако је остварена од друге државе уговорнице, политичке јединице, јединице локалне самоуправе или њихових влада.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе. Казнена камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.

5. Одредбе ст. 1, 2. и 3. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате та држава, њена политичка јединица, јединица локалне самоуправе или резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају

вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12. АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада. Надлежни органи држава уговорница договарају се о начину примене овог ограничења.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава накнаду за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове, траке или плоче за телевизију или радио, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка, или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац сама та држава, њена политичка јединица, јединица локалне самоуправе или резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу са којом су право или имовина у вези са којим су ауторске накнаде плаћене стварно повезани, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.
КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.
3. Добитак предузећа државе уговорнице од отуђења поморских бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају или од покретних ствари које служе за коришћење тих поморских бродова или ваздухоплова, опорезује се само у тој држави.
4. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2. и 3. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14.
САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари физичко лице, резидент државе уговорнице, од професионалних делатности или од других сличних самосталних делатности опорезује се у тој држави, осим:
 - (1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази може се опорезивати у тој другој држави уговорници; или
 - (2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави уговорници.
2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15.
РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 16, 18, 19, 20. и 21. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

- (1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од 12 месеци који почиње или се завршава у односној пореској години;
- (2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе; и
- (3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на поморском броду или ваздухоплову у међународном саобраћају, опорезују се у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице запослен у предузећу државе уговорнице за ваздушни или поморски саобраћај, оствари из радног односа у другој држави уговорници, опорезују се у првопоменутој држави уговорници.

5. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа опорезују се само у тој држави ако су примања исплаћена за рад обављен у другој држави уговорници у вези са градилиштем, грађевинским, монтажним или инсталационим радовима или надзорним делатностима у вези са тим радовима, за период од девет месеци у којем то градилиште, радови или делатности не представљају сталну пословну јединицу у тој другој држави уговорници.

Члан 16.
ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17. УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба члана 14. и члана 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.
3. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од делатности наведених у ставу 1. овог члана обављених у другој држави уговорници, изузима се од опорезивања у тој другој држави ако се посета тој другој држави реализује у оквиру културног или спортског аранжмана који су одобриле владе држава уговорница.

Члан 18. ПЕНЗИЈЕ И АНУИТЕТИ

1. Зависно од одредаба става 2. члана 19. овог уговора, пензије, ануитети и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави.
2. Израз „ануитет” означава одређену суму која се периодично исплаћује у одређеним роковима у току живота или у току утврђеног или одредивог временског периода, на основу обавезе на таква плаћања као одговарајућа и потпуна накнада у новцу или новчаној вредности.

Члан 19. ДРЖАВНА СЛУЖБА

1. (1) Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.

(2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

- држављанин те државе; или
- које није постало резидент те државе само због вршења услуга.

2. (1) Пензија коју физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави или њеној политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезује се само у тој држави.

(2) Пензија се опорезује само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те државе.

3. Одредбе чл. 15, 16, 17. и 18. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања, као и на пензије за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 20.

СТУДЕНТИ И ПРИПРАВНИЦИ И ЛИЦА НА СТРУЧНОЈ ОБУЦИ

1. Лице које је резидент државе уговорнице, а борави у другој држави уговорници као студент на универзитету, вишој школи или школи или као студент на стручној комерцијалној или техничкој обуци, не опорезује се у тој другој држави уговорници за примања која добија за покриће трошкова смештаја, школовања или обуке, под условом да су та примања из извора ван те друге државе уговорнице.

2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана, као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 21.

ПРОФЕСОРИ И ИСТРАЖИВАЧИ

1. Физичко лице које борави у држави уговорници ради предавања или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој признатој образовној институцији у тој држави и које је резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници на примања за предавања или истраживања у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да су та примања из извора ван те државе.

2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на примања од истраживања, ако то истраживање није у јавном интересу, већ првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 22.
ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.
2. Одредбе става 1. овог члана не примењују се на доходак, осим на доходак од непокретности дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка - резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.
3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, делови дохотка резидента државе уговорнице који нису регулисани у претходним члановима овог уговора, а који настају у другој држави уговорници могу се, такође, опорезивати у тој другој држави.

Члан 23.
МЕТОД ЗА ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ
ОПОРЕЗИВАЊА

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак који се, у складу с одредбама овог уговора, може опорезивати у другој држави уговорници, првопоменућа држава одобрава као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави.
Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у тој другој држави.
2. Ради признавања одбитка у држави уговорници, сматра се да порез који је плаћен у другој држави уговорници обухвата и порез који би био плаћен у тој другој држави да није умањен или отписан у складу с њеним законским одредбама о пореским подстицајима.

Члан 24.
ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.
2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити

тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим држављанима.

3. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменутој државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 7. или члана 12. став 6. овог уговора.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменутој државе подлежу или могу подлећи.

5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 25.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под став 1. члана 24. овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општеће преко заједничке комисије коју чине њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова.

Члан 26.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења потребна за примену одредаба овог уговора или унутрашњих закона држава уговорница који се односе на порезе обухваћене овим уговором ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чланом 1. овог уговора. Обавештење примљено од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење или решавање по жалбама, у односу на порезе који су обухваћени овим уговором. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

2. Одредбе става 1. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза надлежног органа државе уговорнице да:

- (1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- (2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
- (3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

Члан 27.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

Следећи члан 7. став 1. МК примењује се и има предност над одредбама овог уговора:

ЧЛАН 7. МК - СПРЕЧАВАЊЕ ЗЛОУПОТРЕБЕ УГОВОРА

(Одредба о тесту основног разлога)

Изузетно од одредаба [овог уговора], погодност из овог уговора не одобрава се у односу на део дохотка, ако се основано може закључити, узимајући у обзир све релевантне чињенице и околности, да је стицање погодности био један од основних разлога било којег аранжмана или трансакције који су непосредно или посредно резултирали том погодношћу, осим ако се установи да би одобравање те погодности у тим околностима било у складу са циљем и сврхом одговарајућих одредаба [овог уговора].

Члан 28.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Овај уговор се ратификује и инструменти ратификације се размењују.
2. Уговор ступа на снагу даном размене инструмената ратификације, а његове одредбе се примењују у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој је извршена размена инструмената ратификације.

Члан 29.
ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази бесконачно, док га не откаже једна од држава уговорница, али свака држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем другој држави уговорници писменог обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било које календарске године по истеку пете године од дана ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да важи у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у дупликату у Београду, 2. дана октобра 2009. године, на српском, арапском и енглеском језику, с тим што су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

МИОДРАГ ЂИДИЋ

ЗА ВЛАДУ
ДРЖАВЕ КАТАР

МОФТАХ ЈАСИМ АЛ МОФТАХ